

Waarom kozen zij voor de Vuurvogel?

Waarom kiezen mensen voor de Vuurvogel en daarmee voor het vrijeschool onderwijs? De redenen daarvoor kunnen heel verschillend zijn. In deze rubriek vragen we ouders naar hun verhaal.

Al vanaf het moment dat onze kinderen Anna (14) en Jan (12) klein waren, vonden we het vanzelfsprekend dat we hen naar een vrijeschool zouden laten gaan, ook al hebben Allard en ik zelf nooit op een vrijeschool gezeten. Het was een soort 'gut feeling'. We woonden in Utrecht toen ze geboren werden, maar we wilden graag verhuizen naar een meer groene omgeving. Dus keken we naar een nieuw huis in Zeist of Driebergen, omdat in die plaatsen ook een vrije school was. Zo belangrijk vonden we het.

We merkten dat op de vrijeschool de kinderen worden gezien als individuele persoonlijkheden met hun eigen ontwikkelingsweg en niet als een soort schattige kleine volwassenen die je als opvoeder in de 'goede' vorm moet kneden en vullen. Dat was voor ons een essentiële zienswijze. "Worden wie je bent"

hebben we inmiddels misschien iets te vaak gehoord, maar nog steeds vind ik het een enorm belangrijke uitgangspunt van het onderwijs.

Toen we ouders werden op De Vuurvogel was dat een moment van grote herkenning. Ik (Marjolein) voelde me hier als een vis in het water. Tussen de andere ouders, de leerkrachten en ook ten opzichte van het leerplan.

De vrijeschool heeft een zeer duidelijke visie wat betreft het onderwijs. Het leerplan door de jaren heen vinden we allebei wonderschoon. De essentiële rol van het vrije spel bij kleuters bijvoorbeeld. De verwondering die gewekt wordt bij de kinderen en de steun die de kinderen krijgen om hun eigen lijf te ervaren, door het hele onderwijs heen verweven, vind ik geweldig. Ik weet niet of veel mensen beseffen hoe immens belangrijk dat is voor een mens. Contact met jezelf begint met contact met je eigen lichaam en daarmee kun je de wereld in! Onze kinderen Anna en Jan zijn heel verschillend, maar allebei hadden ze het goed op De Vuurvogel. We hebben kunnen zien dat het onderwijs zowel een fantasievol, creatief kind ondersteunt als ook een kind dat juist cognitieve talenten bezit. Allebei waren ze gebaat bij het brede onderwijs, zodat ze niet in een eenzijdigheid terecht kwamen omdat ze alleen op hun best ontwikkelde kant werden aangesproken. Dus ook niet alleen op het fantasievolle, creatieve! Hoewel de vrijeschool dat imago soms heeft. Anna moest ook gewoon hard werken aan haar sommen.

Zoals altijd in het onderwijs is ook veel afhankelijk van de leerkracht, dat hebben we ook gezien. Onze beide kinderen hebben fijne leerkrachten gehad, die best veel van elkaar verschilden, maar precies goed bij hen pasten.

Het is gek om afscheid te nemen van een gemeenschap waar je je zo thuis voelt, omdat je kinderen eruit groeien. Maar het is eenmaal zo. We zullen terug kunnen kijken op een heel waardevolle basisschooltijd van onze kinderen, die wij met hen hebben meebeleefd. Nu gaat dat verder op de bovenbouw, de Stichtse Vrije School in Zeist. Ook daar is het bijzonder en waardevol. Ook al voelen we ons daar als ouders soms nog een beetje ... jong.

Veel dank aan iedereen, leerkrachten en mede ouders! Voor alle fijne ontmoetingen en de schoonheid.

MARJOLEIN DORRESTEIJN EN ALLARD KEUTER